

DEN NORSKE ADVOKATFORENING

HOVEDSTYRET

FINANSDEPARTEMENTET
Krishtorget 9, 0164 Oslo
telefon 22 03 50 50 Telefaks 22 11 53 25
17. MAR 2003,
Saksnr.
01/1886 - 16
Arkivnr.

Dato: 14-03-2003

Vår ref.: #5779v1

Deres ref.:

01/1886 FM ToM/kw

Finansdepartementet

Boks 8008 Dep.
0030 Oslo

Sendes også som e-post: arkiv.postmottak@finans.dep.no

FMA

HØRINGSUTTALELSE - GJENNOMFØRING AV DIREKTIV 2001/17/EF I NORSK RETT

Vi viser til departements ekspedisjon av 14. februar 2003.

Saken har vært forelagt Advokatforeningens lovutvalg for forsikringsrett bestående av Torill Wergeland, formann, Willy Nettet, David Hilton og Haakon Blauw.

Utvalget har avgitt følgende uttalelse:

" 1.

Lovutvalget for forsikringsrett er enige i at Lov av 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon mv av finansinstitusjoner (Banksikringsloven) eller lov av 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet (Forsikringsvirksomhetsloven) på flere punkter følger hovedprinsippene i direktivet, men mener at det er behov for ytterligere bestemmelser for å sikre samsvar med direktivet.

Formålet med direktivet er å gi regler om fortrinnsrett for forsikringskrav ved reorganisering og avvikling av forsikringsselskap. Videre er formålet å gi regler som sikrer en rettferdig gjennomføring av disse prosessene, uavhengig av hvor forsikringstaker, forsikrede eller andre kreditorer bor eller er etablert innen EU/EØS.

2.

Innledningsvis bemerkes at §2 i forskriftsforslaget om definisjoner bør innarbeides i selve lovteksten, da den definerer sentrale begrep som har virkning både for hele Banksikringslovens kap. 4 og Forsikringsvirksomhetslovens kap.10. Videre bør definisjonene kobles mer sammen med den eksisterende lovgivning i Banksikringslovens kap.4 og Forsikringsvirksomhetslovens kap.10. Det fremkommer ikke av forskriftens definisjon av avviklingstiltak at også Forsikringsvirksomhetslovens kap. 10 også omhandler avvikling.

Når det gjelder "forsikringskrav" i forskriftens pkt. 2c, er dette et sentralt begrep slik at hele direktivets tekst i art. 2 k bør inngå i loven i stedet for å henvise til direktivets tekst. Ordlyden bør også bearbeides for å få en enhetlig terminologi.

3.

Forslaget til forskrift ivaretar hovedsakelig Kredittilsynets informasjonsansvar som også er sikret i Banksikringsloven, men nå er nedslagsfeltet for informasjonen utvidet.

4.

Lovutvalg for forsikringsrett stiller spørsmålstegn ved forslaget til endring av kapitalforvaltningsforskriften. Banksikringslovens §4-11 sier i 2. ledd at når et forsikringsselskap er under offentlig administrasjon, skal fordringer som følger av forsikringsavtale knyttet til direkte forsikring, herunder renter dekkes før andre fordringer, unntatt massefordringer. Fortrinnsretten for livsforsikringsfordringer gjelder for et samlet beløp som minst svarer til forsikringsfondet.

Artikkel 10 i direktivet gir regler om fortrinnsrett for forsikringskrav ved gjennomføring av avviklingstiltak. Bestemmelsen åpner for to alternative metoder. Det ene alternativet er å gi forsikringskravene en absolutt fortrinnsrett foran alle andre krav. Et medlemsland som benytter seg av dette alternativet må ha eller innføre krav om at forsikringsselskapet skal føre et særlig register over de eiendeler som dekker de forsikringsmessige avsetninger som selskapet må ajourføre til enhver tid.

Dette lovutvalget stiller spørsmålstegn ved om norsk rett ikke følger dette første alternativet da forsikringskravene har førsteretten med unntak av massefordringene jfr. Banksikringslovens §4 – 11.

Det andre alternativet er å gi forsikringskravene fortrinnsrett med mulig unntak av de fordringer som er uttømmende oppregnet i direktivets artikkel 10 bokstav b). Den opplistingen i Artikkel 10 nr. 1 b går lenger enn Banksikringslovens §4-11 som kun lar massefordringer få fortrinnsrett, mens øvrige opplisting i Artikkel 10 tilhører det man definerer som fortrinnsberettigede krav.

Prinsipielt mener dette utvalget at det første alternativet, der forsikringskravene har et absolutt fortrinn bør velges. Men etter at konsekvensene ved eventuelt er utredet.

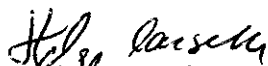
Det synes som om høringsbrevet tar sikte på å benytte det andre alternativet. Dersom dette alternativet velges, påpekes følgende: Da forskriften vil stå tilbake for lovteksten, må vel de unntak som følger av direktivets artikkel 10 nr. 1 b fremgå også av lovteksten. Videre må vel alle de fire unntakene fra fortrinnsretten presiseres i lovteksten, ikke bare alternativet om "panterettigheter og andre tinglyste rettigheter".

Dette lovutvalg mener derfor at man må klargjøre hvor langt banksikringslovens §4-11 rekker og om den, som høringsbrevet antar, også etter sin ordlyd sørger for at "panterettigheter og eventuelle andre særlige rettigheter i forsikringsselskapets eiendeler må innfris og derved dekkes før forsikringskravene". Det må da, etter vår oppfatning, også avklares tydeligere enn "antar" hvilke krav som kan dekkes før forsikringskravene jfr. Dekningslovens kap.9.

Formuleringen som er foreslått tatt inn i kapitalforvaltningsforskriften er ikke særlig velformulert eller klargjørende, særlig med tanke på at et forsikringsselskap ikke har anledning å pantsette noen av sine eiendeler eller hefte med noen tinglyste rettigheter på samme eiendeler, dersom disse eiendelene tilhører forsikringsfondet. Dersom forsikringsselskapene skal foreta pantsettelse av eiendeler/annen heftelse, må dette skje av eiendeler som tilhører den frie egenkapitalen med mindre man her bevisst har valgt å gå lenger enn det den tradisjonelle oppfatning har vært i forhold til forsikringsselskap."

Advokatforeningen tiltrer utvalgets uttalelse.

Ærbødigst

Helge Aarseth
formann

Ketil A. Stene
generalsekretær